

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/708/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112215245
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kuchtová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1112215245.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dariny Kuchtovej a členov senátu JUDr. Martina Murgaša a JUDr. Branislava Kráľa, v právnej veci žalobcu: H.. Y. Y., R., Š. Č.. XX, XXX XX J., zastúpený: JUDr. Branislavom Drgoňom, advokátom, Jesenského č. 2, Bratislava, proti žalovanej: Slovenská republika, zast. Ministerstvom spravodlivosti SR, Župné námestie č. 13, Bratislava, o náhradu škody, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I z 13. marca 2014, č. k. 8C/106/2012-55, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave napadnutý rozsudok Okresného súdu Bratislava I v Bratislave z 13. marca 2014, č. k. 8C/106/2012-55, **p o t v r d z u j e .**

Žalovanej sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal náhrady škody, ktorá mu mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom žalovanej. Žalovanej súd prvého stupňa nepriznal náhradu trov konania.

Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním zistil, že vtedajší predseda Okresného súdu Michalovce H.. H. Y. podaním zo dňa 27.05.2008, doručeným Najvyššiemu súdu SR - disciplinárnemu súdu dňa 03.06.2008, podal 1. návrh na začatie disciplinárneho konania voči žalobcovi, sudcovi Okresného súdu Michalovce, a to za skutok, ktorého sa mal žalobca dopustiť na tom skutkovom základe, že začiatkom mesiaca december 2007 sprístupnil obsah odvolania podaného advokátom H.. H. X., advokátska kancelária Michalovce, v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 4T/121/2007 proti rozsudku zo dňa 22.11.2007, svojim známym sudcom a prokurátorom, sudcovskej rade na Okresnom súde Michalovce, čo aj sám priznal pred vedením Okresného súdu Michalovce 10.12.2007, pričom obsah odvolania sprístupnil aj poslancovi Národnej rady Slovenskej republiky D. S., od ktorého sa to ďalej dostalo k redaktorky televízie W. H. R., ktorá to osobne potvrdila 07.12.2007 advokátovi H.. H. X. v telefonickom rozhovore. Obsah spomínaného odvolania zverejnil 07.12.2007 poslanec D. S. na tlačovej konferencii. Týmto konaním mal žalobca spáchať závažné disciplinárne previnenie so zvýšenou škodlivosťou podľa ustanovenia § 116 ods. 1 písm. a), v spojitosti s ustanovením § 116 ods. 2 písm. b) zákona č. 385/2000 Z.z.. Tento návrh bol zaevidovaný pod sp. zn. 1Ds/6/2008. Vtedajší predseda Okresného súdu Michalovce H.. H. Y. podaním zo dňa 07.04.2008, doručeným Najvyššiemu súdu SR- disciplinárnemu súdu dňa 09.09.2009, podal 2. návrh na začatie disciplinárneho konania voči žalobcovi, sudcovi Okresného súdu Michalovce, a to za skutok, ktorého sa mal žalobca dopustiť na tom skutkovom základe, že listom, ktorý zaslal prezidentovi Slovenskej republiky dňa 30.09.2008, ktorý obsahuje množstvo polopráv, nepravdivých údajov a invectív proti predsedovi Okresného súdu Michalovce H.. H. Y., advokátovi H.. H. X. a tiež aj vtedajšiemu ministrovi spravodlivosti Slovenskej republiky H.. Š. F., čím porušil základnú povinnosť sudcu podľa ustanovenia § 30 ods. 2 písm. f) zákona

č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich, dodržiavať zásady sudcovskej etiky. Týmto konaním podľa predsedu Okresného súdu Michalovce spáchal závažné disciplinárne previnenie podľa ustanovenia § 116 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) zákona č. 385/2000 Z.z.. Navrhol mu zato uložiť disciplinárne opatrenie podľa ustanovenia § 117 ods. 5 písm. c) citovaného zákona, a to odvolanie z funkcie sudcu. Tento návrh bol zaevidovaný pod sp. zn. 1Ds/3/2009. Najvyšší súd SR- disciplinárny súd uznesením sp. zn. 1Ds/6/2008 zo dňa 28.07.2009 obe tieto konania spojil do jedného spoločného konania, ktoré sa následne viedlo pod sp. zn. 1Ds/6/2008. Najvyšší súd SR - disciplinárny súd dňa 21.10.2009 podľa ustanovenia § 129 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z. žalobcu oslobodil z 1. disciplinárneho návrhu, pretože sa disciplinárneho previnenia nedopustil, avšak zároveň mu uložil disciplinárne opatrenie podľa ustanovenia § 117 ods. 5 písm. b) zákona o sudcoch, a to zníženie funkčného platu o 50 % na obdobie šiestich mesiacov za druhý disciplinárny návrh, pretože porušil základnú povinnosť sudcu podľa ustanovenia § 30 ods. 2 písm. f) zákona č. 385/2000 Z.z., dodržiavať zásady sudcovskej etiky. Na základe odvolaní predsedu Okresného súdu Michalovce H. H. Y. i žalobcu, odvolací disciplinárny súd rozhodnutím sp. zn. 1Dso/9/2009 zo dňa 07.10.2010 napadnuté prvostupňové disciplinárne rozhodnutie zrušil a vec vrátil prvostupňovému disciplinárnemu súdu na nové prejednanie a rozhodnutie. Nový predseda Okresného súdu Michalovce H. J. Y. podaním zo dňa 17.01.2011, doručeným Najvyššiemu súdu SR dňa 20.01.2011, oba vyššie uvedené návrhy bývalého predsedu Okresného súdu Michalovce na začatie disciplinárnych konaní proti žalobcovi zobral v celom rozsahu späť. Vzhľadom na túto skutočnosť Najvyšší súd SR - disciplinárny súd rozhodnutím sp. zn. 1Ds/6/2008 zo dňa 26.01.2011 podľa ustanovenia § 124 písm. a) zákona č. 385/2000 Z.z. zastavil predmetné disciplinárne konanie proti žalobcovi. Počas celého disciplinárneho konania sa žalobca zúčastnil na pojednávaní dňa 19.02.2009, pričom za cestu z J. D. U. a späť, ktorú absolvoval jeho osobným motorovým vozidlom si vyčíslil sumu 243,31 eur. Ďalej sa zúčastnil pojednávania dňa 17.08.2009, kde si vyčíslil sumu cestovného 245,21 eur. Zúčastnil sa aj pojednávania dňa 09.09.2009, kde si vyčíslil sumu cestovného 245,01 eur. Za účasť na pojednávaní dňa 21.10.2009 si cestovné vyčíslil na sumu 245,64 eur. Pri vyčíslení nákladov za predmetné cesty vychádzal žalobca zo zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách. Faktúrou č. XXXX/XXXX zo dňa 16.03.2011 si právny zástupca žalobcu vyfakturoval odmenu za poskytnutú právnu pomoc za zastupovanie žalobcu v disciplinárnych konaniach, spolu vo výške 443,40 eur. Žalobca túto celú sumu zaplatil uvedenému advokátovi na jeho účet dňa 04.04.2011. Z tohto skutkového stavu súd prvého stupňa vyvodil záver, že žaloba nie je dôvodná. Žalobca sa predmetným návrhom domáhal náhrady škody, ktorá mu mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom bývalého predsedu Okresného súdu Michalovce H. H. Y. tým, že tento na žalobcu podal 2 návrhy na začatie disciplinárnych konaní, ktoré boli šikanózne a bez relevantnej príčiny, pričom následne nový predseda Okresného súdu Michalovce tieto oba návrhy zobral späť. Takéto konanie bývalého predsedu Okresného súdu Michalovce predstavovalo zásah do jeho práv a právom chránených záujmov. Súd prvého stupňa mal za to, že podanie dvoch návrhov na začatie disciplinárnych konaní bolo legitímnym oprávnením predsedu súdu podľa ustanovenia § 120 ods. 2 písm. c) zákona č. 385/2000 Z.z., a nie nesprávnym úradným postupom podľa ustanovenia § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z.. Bývalý predseda Okresného súdu Michalovce bol oprávnený podať voči žalobcovi uvedené návrhy na začatie disciplinárnych konaní, a to na základe vlastného posúdenia skutkov uvedených v jednotlivých návrhoch. Pre posúdenie tohto konania, ako prípadného nesprávneho úradného postupu, je irelevantné ako tieto návrhy na začatie disciplinárnych konaní subjektívne vnímal žalobca, či ich považoval za šikanózne, nedôvodné, účelové, vykonštruované, podané z osobnej zaujatosti. Je i irelevantné, či oba tieto návrhy boli následne novým predsedom zobraté späť a z akého dôvodu. Realizácia práva predsedu súdu, ktoré mu bolo dané zákonom, podať voči sudcovi príslušného súdu návrh na začatie disciplinárneho konania, nepredstavuje nesprávny úradný postup súdu, a to z dôvodu, že predseda súdu aplikáciou zákonom mu daného práva neporušuje žiadne právne povinnosti, žiadny právny predpis. Preto súd vyhodnotil prvú zákonnú podmienku pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, ako právne nedôvodnú. Následne sa súd už nezaoberal ustálením a vyhodnotením ďalších zákonných podmienok pre vznik nároku na náhradu škody. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p..

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie, alebo aby ho zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uviedol, že slovenský právny poriadok neposkytuje možnosť domáhať sa náhrady škody spôsobenej pri výkone verejnej moci inak, ako prostredníctvom zákona č. 514/2003 Z.z.. Je pravda, že ani uvedený zákon neobsahuje výslovnú úpravu podobnej situácie. Upravuje však situácie, ktoré sa jej svojím charakterom veľmi približujú a preto je potrebné, aby súd v rámci svojej aplikačnej a výkladovej činnosti, uplatnil analógiu. Zákon č. 514/2003 Z.z. v ustanovení § 18 ods. 1 zahŕňa do pojmu náhrady škody aj náhradu

trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo trestné stíhanie zastavené alebo vec postúpená inému orgánu. Pri absencii osobitných zákonných ustanovení vo vzťahu k disciplinárnemu konaniu je nutné, aby bola použitá analógia. Nemožno sa stotožniť s tým, že konanie predsedu Okresného súdu Michalovce v súvislosti s podaním disciplinárnych návrhov na žalobcu nemožno hodnotiť ako nesprávny úradný postup, pretože ide údajne bez ohľadu na okolnosti vždy o realizáciu práva predsedu súdu podať disciplinárny návrh. Toto oprávnenie predsedu súdu je však potrebné vnímať v kontexte povinností predsedu súdu, medzi ktoré patrí v zmysle ustanovenia § 42 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. najmä povinnosť sa zdržať všetkého, čo by mohlo narušiť vážnosť a dôstojnosť funkcie predsedu súdu alebo podpredsedu súdu alebo ohroziť dôveru v nestranný a spravodlivý výkon tejto funkcie. Napriek tomu, že odôvodnenie napadnutého rozsudku má svoj racionálny a právny základ, žalobca má zato, že pri rozhodnutí vo veci bolo nutné zaoberať sa aj vyššie uvedenými skutočnosťami, ktoré majú podstatný význam pre správne posúdenie právnej otázky, či došlo alebo nedošlo k nesprávne úradnému postupu.

Žalovaná žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Odvolací súd je v zhode so súdom prvého stupňa v tom, že na posudzovaný prípad nemožno aplikovať ustanovenia zákona č. 514/2003 Z.z., a to ani použitím analógie. Citovaný zákon upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci. Výkonom verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb. Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím, príp. nesprávnym úradným postupom. Podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania predsedom príslušného súdu voči sudcovi tohto súdu nemožno považovať za úradný postup orgánu verejnej moci. Ide o výkon práva predsedu súdu podľa ustanovenia § 120 ods. 2 písm. c) zákona č. 385/2000 Z.z.. Týmto predseda súdu nerozhoduje o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach dotknutého sudcu. O nich rozhoduje až príslušný disciplinárny senát v disciplinárnom konaní podľa zákona č. 385/2000 Z.z.. Ak potom žalobca tvrdí, že mu škoda vznikla v dôsledku nesprávneho úradného postupu bývalého predsedu Okresného súdu Michalovce tým, že tento v rozpore s platnou právnou úpravou podal na žalobcu dva disciplinárne návrhy, odvolací súd poukazuje na to, že v tejto súvislosti by nanajvýš (za predpokladu, že by sa uplatňoval zákon č. 514/2003 Z.z.) išlo o nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím a nie nesprávnym úradným postupom. Odvolací súd poukazuje na konštantnú judikatúru, podľa ktorej v prípadoch, ak postup orgánu verejnej moci smerujúci k vydaniu rozhodnutia bol nesprávny, avšak zároveň bol zavýšený vydaním samotného rozhodnutia (v danom prípade rozhodnutím o disciplinárnom opatrení), platí, že sa možno domáhať náhrady škody len z titulu nezákonného rozhodnutia, pretože takéto nezákonné rozhodnutie v sebe subsumuje aj nesprávny úradný postup. Žalobcovi však nemohol vzniknúť nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím z dôvodu, že predpokladom vzniku tohto nároku je zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, ktorým bola škoda spôsobená, pre nezákonnosť príslušným orgánom (§ 6 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z.). Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR - disciplinárneho súdu z 21.10.2009 však bolo zrušené odvolacím disciplinárnym súdom a preto nenadobudlo právoplatnosť. Následne bolo konanie pre späťvzatie návrhov zastavené. Vzhľadom na to, predmetné rozhodnutie disciplinárneho súdu nemožno považovať za nezákonné rozhodnutie v zmysle § 5 a § 6 zák. č. 514/2003 Z.z. (t.j. nedošlo k zrušeniu právoplatného rozhodnutia príslušným orgánom pre nezákonnosť).

Z toho vyplýva, že napadnutý rozsudok je vecne správny a preto ho odvolací súd potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p..

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 142 ods. 1, v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a ich náhradu úspešnej žalovanej nepriznal, pretože jej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

Odvolací súd súčasne zdôrazňuje, že týmto rozhodnutím nie je podľa odvolacieho súdu dotknuté právo žalobcu na náhradu nákladov vynaložených v súvislosti s vedením predmetného disciplinárneho konania (žalované nároky), použitím analógie podľa § 129 ods. 5 zákona č. 385/2000 Z.z.. V zmysle

citovaného ustanovenia, ak disciplinárny senát sudcu oslobodil, má sudca, proti ktorému sa disciplinárne konanie viedlo, nárok voči štátu na náhradu trov účelne vynaložených v súvislosti s disciplinárnym konaním. Disciplinárny senát rozhodne o tomto nároku vo svojom rozhodnutí. Ak treba vykonať ďalšie vyšetrovanie, rozhodne o nároku sudcu na náhradu trov samostatným rozhodnutím. Napriek absencii výslovnej úpravy ohľadne nároku na náhradu trov účelne vynaložených v súvislosti s disciplinárnym konaním v prípadoch, ak bolo disciplinárne konanie zastavené, odvolací súd má za to, že nárok žalobcu je možné vyvodiť použitím analógie práve z citovaného ustanovenia. V tomto smere má však právomoc o takomto nároku rozhodnúť len príslušný disciplinárny senát Najvyššieho súdu SR (viď citované ustanovenie). O takejto náhrade trov môže disciplinárny senát rozhodnúť aj samostatným rozhodnutím (pokiaľ o ňom nerozhodol priamo vo svojom rozhodnutí - v danom prípade v rozhodnutí o zastavení disciplinárneho konania).

Toto rozhodnutie bolo odvolacím senátom prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.